

Gjalda dýrt fyri kommunala sparing

EIN liður í okkara demokratisku skipan eru kommunurnar. Tað er í kommunu-høpi, at vit skulu fremja okkara nær-demokratisku hugsjónir. Og tað er í hesum eindunum, at vit skulu skipa okkum, sum vit vilja hava tað og sum onnur í øðrum eindum vilja gera øðr-vísi.

MEN hetta letur seg ikki gera í verki. Fyri tí gongur sjón fyri søgn, og mangan er kommunuarbeiði merkt av ósemju og persónligum tvídrátti. Í øðrum lagi eru summar kommunur so smáar, at tær orka lítið og hava ikki ráð til eina umsiting.

HETTA eru m.a. orsökir til at landsstýrismaðurin í kommunumálum, Jógvan Sundstein,

legði upp til orðaskifti um at leggja kommunurnar saman í størri eindir. Vit skulu ikki gera viðmerkingar til hetta mál á hesum sinni, men bert vísa á, at tað hevði óivað verið gagnligt um kommunueindirnar høvdu verið størri. Tað hevði økt kommunala sjálvræðið og

lætt um samskiptið við »landið«.

UM kommunurnar seta seg ímóti, so kundi onkur onnur loysn verið vald. T.d. kommunal samskipan í felags-kommunur, sum kundu áttikið sær ávísar uppgávur, sum landið

hevur í dag. T.v.s. at landsstovnar vórðu lagdir út til felagskommunnar at umsita. Vit halda, at hesin møguleikin eisini átti at verið tikin upp í orðaskiftið um kommunu-bygnaðin.

Í hesum tíðum hoyra vit dagliga um, hvussu vánalig støðan hjá nógvum kommunum er. Ein av høvuðsorsøkunum til støðuna eru tær stóru iløgurnar, sum allar kommunurnar gera. Vit hava smáar eindir og allar skulu hava havnir, bátahyljar, havnarløg, skúlar osfr. Hetta gjalda vit dýrt fyri í dag og tað sama er galdandi fyri flakavirkini. Tað er lítið at ivast í, at støðan hevði verið ein onnur, um vit annaðhvørt høvdu størri kommunur ella felagskommunur. Um hesar høvdu ávísar blokkar til slík endamál, so høvdu iløgurnar óivað verið lagaðar meira eftir tørvi enn eftir »hatta skulu vit eisini hava«!

sosigaley

Dimmatletting
VÁGGJA
TÍÐIND

DAGBLAÐIÐ

KRUSSTUG

14. SEPTEMBER

FRÍU FÖROYAR

NORÐFÝSK

Dagblaðið og trúgv

Rættiliga rok hevur tikið seg upp í Dagblaðnum, nú blaðið í oddagrein hevur nomið við trúðarspurningar. Ein av blaðmonnum er í øðini inn á blaðstjóran. Hann heldur, at oddagreinin í Dagblaðnum undir heitinum "Heilagt kríggj" bert egjar til ósing og ósemju millum ymsu trúðarbólkarnar, og hetta metir hann ikki vera blaðsins uppgávu.

Umrødda oddagrein stóð í Dagblaðnum 29. november. Har stendur m.a.:

"Vit eru góð við kirkjuna. Men hon er ov lítleys og eigur ov lítlan part av gerandisdegi okkara, mest í at kirkjan alment gevur sær ov lítið far um gerandistrupulleikar fólksins. Og tað skal hon, og til hon ger tað, má og skal kirkjan tola atfinningar."

Dagblaðið skrivur viðari, at tað fer at hýsa øllum sjónarmiðum í hesum sambandi.

Okkara viðmerking er tann, at Dagblaðið ger eitt

mistak, tá tað bert nevnr kirkjuna. Tí er ynski at fáa loyst upp fyri umrødda spurningi, so má adressan so sanniliga eisini vera til allar tær ymsu trúðarsamkomurnar í landinum: at eisini tær vísa, sum blaðið málber seg "gerandistrupulleikum fólksins" ans.

Annars undrar tað okkum ikki sjórt, at Dagblaðið nú bráðliga skal standa fram sum forspákarari fyri eini meiri opnari kirkju og einum dialogi - orðaskifti - um leikulutin hjá kirkjuni - kristindóminum í gerandisdegi fólksins. Hetta blað hevur ikki gjørt annað øll hesi árin Óli Breckmann hevur verið blaðstjóri enn at forfylgja og niðurgera allar teir prestar, (og minnst til -bara prestar) sum bara hava dittað sær at nomið við júst gerandistrupulleikar í sínum prædikkum. Og sum so oftani so er tað tí, at "hensigten helliger midlet". Tað hevur nevniliga verið ein fressur hjá stavnamanninum í áhaldandi

valstríði hansara - at skaffa sær atkvøður í samkomunum við at grava klufi millum kirkjuna og samkomurnar. Hetta hevur hann gjørt rættiliga raffinerað við at hongja út, spotta og gera til gjöldur teir prestar, sum nú hava dittað sær at nevna sam-felagspurningar í sínum prædikkum.

Vit minnst øll, hvussu stavnamaðurin og blað hansara hava brúkt hvønn tjans til at spilla út eitt nú Kjartan Mørkøre prest, tí hesin prestur, sum rætt var, loyvdi sær at tosa um týðningin av friðararbeiði í prædikkum sínum. Og vit minnst, hvussu blaðið fór við nýggja kvinnuliga prestinum í Kvívík, tá hon loyvdi sær at fara út um vanliga tekstin í prædikkum sínum. Hvørgin av nevndu prestum var ella er fólkaflaksveljari - gita vit - og júst hetta var orsøkin til, at Dagblaðið og stavnamaðurin aftur og aftur komu við ósakligum útspillingum móti teimum báðum.

Tá so Dagblaðið í dag

sóknast eftir eini meiri livandi og viðkomandi kirkju, sum gevur sær meira far um gerandisdagin, so er hetta einki minni enn at spotta seg sjálfvan og allar lesararnar. Hetta blað hevur nevniliga kóvt ein og hvønn spira á hesi leið, tí hetta var tað, sum passaði best inn í krammið hjá Óla Breckmann.

Og okkum nýst ikki at leita ár aftur í tíðina og blaða í gomlum Dagbløðum ella triva í gamlar valrøður. Tað eru bert fáir dagar síðani, at Dagblaðið í eini oddagrein oysti gor og gall sít yvir arbeiðið hjá kirkjuliga felagskapinum "Folkekirkens Nødhjælp". Breckmann, sum tá var heimkominn av einum av ferðum sínum hjá hvíta apartheidminni-lutanum í Suðurafrika, treiv í pennin og niðurstøðan í oddagrein hansara var: at Folkekirkens Nødhjælp var líka kavrotin sum líkið av fyrrverandi sovjetiska kommunistaleiðaranum Brechnev.

Hvør kann tá taka sama

blað fyri fult, tá tað nakrar fáa vikur eftir at hetta varð skrivað bráðliga ger seg til forspákarara fyri eini meiri livandi og gerandiskendari kirkju! Arbeiðið hjá Folkekirkens Nødhjælp hevur nettup verið sermerkt av tí, sum Dagblaðið nú sóknast eftir: at kirkjan gevur sær far um gerandistrupulleikarnar hjá fólkinum.

Og niðurstøða okkara er tí henda: Dagblaðið og politiski ritstjóri tess Óli Breckmann eru bara áhugað í einum, og tað er, at alt nýr seg um at identifisera politisk mótstøðufólk her á landi við alt tað skeiva og ónda, sum er farið fram og fer fram út í heimi. Dittaði onkur prestur (sum ikki var skrásettur sum fólkaflaksmaður) sær at taka upp gerandisspurningar í yrki sínum, sum ikki vóru ella eru í tráð við sinnissjúku ideologi Breckmanns, so skuldu teir straks hongjast út sum stalinistar, kommunistar og friðardýr.

So tá Dagblaðið í dag

skrivur, at teir eru góðir við kirkjuna, so er tað manipulering av grovasta slag. Tí í gjár skýrdu teir ein av týðningarmiklu hjálparfelagsskapum kirkjunnar, "Folkekirkens Nødhjælp" at vera eins kavrotna sum líkið av sovjetiskum kommunistaleiðara.

Álvaratos, hvør kann taka hetta blað og politisku stuðlar tess fyri fult! Vit gera tað ikki.

Tí er Dagblaðið ikki rætta forum fyri einum sakligum og breiðum tjaki um trúðarspurningar.

Slíkt tjak hevur ongan tíð verið í málagnu fólkaflaksins og kemur tað heldur ikki. Tann vanvirðing, sum blaðið og stavnamaðurin hava víst kirkjuni, prestum og øllum, sum ikki eru skrásettir limir í fólkaflakinum, hevur sett síni djúpu merki. So djúp, at tað verður seinur dagur, at nakar tekur umrødda blað og politikara fyri fult aftur.